

מ"ת 3695/07/15 - מדינת ישראל נגד אילן הררי באקאט, אביבית עובדיה, מיכאל רחמים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 3695-07-15 מדינת ישראל נ' הררי(עציר) ואח' 05 אוגוסט 2015

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

המבקשת מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד עמרי גיל

נגד

המשיבים

1. אילן הררי באקאט (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד איתי בר עוז

2. אביבית עובדיה

על ידי ב"כ עו"ד רונן בנדל

3. מיכאל רחמים (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד חיים אוחנה

החלטה (בנושא קיומן של ראיות לכאורה)

1. לפניי בקשה להורות על מעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. הבקשה הוגשה בד בבד עם כתב אישום, הכולל שני אישומים: אישום ראשון המייחס למשיבים 1, 2 ו-3 עבירות של **קשירת קשר לפשע**, עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, **התשל"ז-1977 [חוק העונשין]**, ועבירות של **ייצוא, ייבוא, מסחר והספקת סמים** (2 עבירות מיוחסות למשיבים 1 ו-2, ועבירה אחת מיוחסת למשיב 3), עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת **הסמים המסוכנים [נוסח חדש]**, **התשל"ג-1973 [פקודת הסמים]**. נוסף על כך מיוחסת למשיב 3 עבירה אחת של נסיון לייבא סמים, לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים, עם סעיף 25 לחוק העונשין; אישום שני מייחס למשיבים 1 ו-2 עבירה של **ייצוא, ייבוא, מסחר והספקת סמים**, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים.

כתב האישום

2. כעולה מהאישום הראשון, בין משיבים 1 ו-2 קיימת היכרות מתקופה שבה חיו השניים בלונדון.

בחודש אפריל 2015 או בסמוך לכך, נפגש משיב 1 בתחנה המרכזית עם בחורה שזהותה אינה ידועה למאשימה, וקיבל ממנה חבילה ובה ניירות A4 ספוגים בסם מסוג קוקאין נוזלי **[הניירות]** וכ- 50 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין. בהמשך, נפגש משיב 1 עם אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, ומסר לו את הניירות. תמורת העברת הניירות היה אמור לקבל 10,000 ₪, ויתרת 50 גרם הקוקאין נשארה אצל משיב 1 לצורך סחר.

במהלך חודש יוני 2015, נפגש משיב 1 עם משיב 3. משיב 3 בדק את 50 גרם הקוקאין אך בשל איכותו לא היה מעוניין לרכשו. עם זאת סיכם עם משיב 1 כי ירכוש ממנו סמים אחרים בהמשך.

בחודש אפריל 2015, או בסמוך לכך, הציע משיב 1 למשיבה 2 לשמש כבלדרית סמים לישראל, אך היא סירבה להצעתו.

עובר לתאריך 15.5.15 קשרו משיבים 1 ו-2 קשר לייבא סמים מסוכנים מסוג קוקאין לארץ באמצעות שליחת חבילות, שבהן מוסלקות סמים מסוכנים, באמצעות דואר ישראל. במסגרת הקשר ולשם קידומו מסרה משיבה 2 את שמה וכתובת מגוריה, על מנת שהחבילה ובה סמים מסוכנים תגיע לכתובת ביתה בפרדסיה. בתמורה הייתה אמורה משיבה 2 לקבל ₪ 10,000 על כל חבילת סמים.

ביום 9.6.15 או בסמוך לכך, הגיעה לכתובת ביתה של משיבה 2 מעטפה חומה המכילה סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל שאינו ידוע במדויק למאשימה **[החבילה הראשונה]**. בהמשך, ולאחר תיאום, נסעה משיבה 2 עם החבילה הראשונה למקום עבודתו של משיב 1 ברחובות, שם מסרה לו את החבילה הראשונה. משיב 1 הבטיח לה כי יעביר לה את כספה עבור החבילה הראשונה בתוך מספר ימים.

ביום 16.6.15 הגיעה חבילה נוספת לישראל ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 389.23 גרם **[החבילה השנייה]**, ממוענת לכתובתה של משיבה 2. על גבי החבילה צוין מספר טלפון הנייד של משיב 1.

ביום 17.6.15 נמסרה למשיב 1 הודעה טלפונית, שלפיה החבילה השנייה הגיעה. משיב 1 מסר את מספר הטלפון של משיבה 2 על מנת לתאם עימה את העברת החבילה מנ ג דואר לידה. משיב 1 התקשר מספר פעמים למשיבה 2 על מנת לוודא האם החבילה השנייה כבר הועברה לידה.

ביום 18.6.15 בשעה 12:09 או בסמוך לכך, העביר שוטר אשר התחזה לנציג דואר שליחים את החבילה השנייה למשיבה 2, וזו אספה אותה לביתה. לאחר קבלת החבילה השנייה תיאמו משיבים 1 ו-2 את דרך העברת החבילה השנייה לידי משיב 1.

במסגרת הקשר, התעתד משיב 1 להעביר למשיבה 2 את התשלום עבור חלקה בייבוא הסמים המסוכנים, לאחר שימכור למשיב 3 את תכולת החבילה השנייה. משיב 1 יצר קשר טלפוני עם משיב 3 ועדכן אותו על הגעת החבילה השנייה. משיב 3 קבע עם משיב 1 כי ברגע שהוא יקבל לידי את החבילה השנייה הם ייפגשו והוא ירכוש ממנו את החבילה השנייה. במסגרת שיחות הטלפון ביניהם קשרו משיבים 1 ו-3 קשר לייבא סמים מסוכנים נוספים לישראל וכן לשלוח בלדר שיביא עימו סמים לישראל. בשל מעצרו ביום 19.6.14 לא יצאה תכניתם אל הפועל.

3. כעולה מהאישום השני, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום סחרה משיבה 2 בסמים מסוג חשיש וקוקאין, בכמויות

ובתדירות שאינה ידועה במדויק למאשימה. ביום 22.5.15 או בסמוך לכך רכשה משיבה 2 ממשיב 1, 2 גרם קוקאין. בתמורה שילמה 450 ₪ לגרם.

עובר ליום 9.6.15 או בסמוך לכך, עת מסרה משיבה 2 את החבילה הראשונה למשיב 1, כעולה מהאישום הראשון, מכר לה משיב 1, לצרכי מסחר, 10 גרם של סם מסוג קוקאין בתמורה ל- 4,500 ₪. משיבה 2 התחייבה לשלם את הסכום האמור למשיב 1 בהמשך.

4. יצוין, כי משיבה 2 שוחררה בתנאים כבר בהליך מעצר הימים, וזאת נוכח נסיבותיה האישיות המיוחדות, כפי שפורטו בהחלטות הרלוונטיות לעניין זה.

הראיות שעליהן מתבססת המבקשת

5. לטענת ב"כ המבקשת, קיימות ראיות לכאורה כנדרש להוכחת כתב האישום, ויש בהן כדי לבסס את הבקשה למעצר עד תום ההליכים. אלה הראיות העיקריות:

א. דוחות פעולה שקשורים לתפיסת החבילה שהחילה קוקאין בדואר ואצל משיבה 2;

ב. חוות דעת סם, שלפיה החבילה שנתפסה מכילה 349 גרם קוקאין;

ג. מזכרי זיהוי קולות שמהם עולה כי הדוברים בהאזנות הסתר הם המשיבים;

ד. האזנת סתר לטלפון של משיב 1 מיום 17.6.15, שיחה בינו לבין משיב 3, שבה שאל משיב 1: "מתי החולצות מהונג קונג באות", ומשיב 1 השיב: "היום בערב". משיב 3 אמר לו: "כל מה שיש שמה תשמור לי";

ה. שיחות האזנת סתר לטלפון של משיב 1, שמהן עולות שיחות תיאום בדבר הגעת החבילה והעברת החבילה;

ו. שיחה מהאזנת סתר שנקלטה הן בהאזנה למשיב 1 והן בהאזנה למשיב 3, מיום 18.6.15, כאשר בשיחה ביניהם, מיד לאחר ההודעה על הגעת החבילה, משיב 3 שאל את משיב 1 אם "זה כבר מוכן, החולצות, הכל?". משיב 1 ענה בחיוב ואמר כי הוא נוסע להביא את זה בחצות וכי יהיה בקשר עם משיב 3 "כשזה יהיה אצלי ביד";

ז. שיחה מהאזנת סתר למכשיר הטלפון הנייד של משיב 1 באותו יום, בשעה מאוחרת יותר, כאשר הוא משוחח עם משיב 3, ובה מדובר על ייבוא סמים. המשיבים נשמעו אומרים: "עזוב אותך קטנים, עזוב אותך אותיות, עזוב אותך הכל... תביא לי בן אדם, אני מוציא אותו לטיול, אני מסדר לו משהו, אני מסדר לו משהו של החיים שלך";

ח. שיחות האזנת סתר לטלפון של משיב 3, שמהן עולה כי משיב 3 מצוי עמוק בעסקי הסמים והוא מנהל עשרות שיחות על סמים ביום אחד, תוך שימוש בכינויים "חולצות", "אותיות", "ניירות";

ט. האזנות סתר לטלפון של משיבה 2 מהן עולות שיחות של סחר בסמים;

י. דוח פעולה של עמוס רנד מיום 19.6.15, שלפיו כאשר הגיעו לעצור את משיב 3 בביתו, מיד לאחר שהודיעו לו על סיבת מעצרו, הוא אמר "זה לא קשור לסמים נכון?";

יא. הודעת משיב 1 מיום 19.6.15, שבה אישר כי הוא מכיר את משיב 3 ומזהה אותו בתמונה שכן זה הגיע אליו, בדק את הסם, אולם לבסוף לא רצה לקנות את הסם. בהודעה זו מאשר משיב 1 כי הוא מכיר את משיבה 2 ואישר את המיוחס להם בכתב האישום;

יב. הודעת משיב 1 מיום 23.6.15 שבה אישר כי מספר הטלפון בהאזנות הסתר הוא מספר הטלפון שברשותו מזה חודשים וחצי; הודעת משיב 1 מיום 25.6.15, שבה חזר בו מאמירתו שהוא מכיר את משיב 3 וניסה ליצור גרסה תמימה להיכרותם. למרות שהשמיעו לו האזנות סתר, שבהן הוא מדבר עם משיב 3, הוא טען תחילה כי שוחחו על בגדים ולאחר מכן הכחיש כי אי פעם שוחח עם משיב 3;

יג. הודעת משיב 1 מיום 28.6.15 בשעה 10:25, שבה ניסה להאשים את משיבה 2 בכל ההתרחשויות ולהציג אותה כמתכננת והמבצעת העיקרית בעניין. כאשר עומת עם האמור בהאזנות הסתר, שמר על זכות השתיקה במשך שאר ההודעה;

יד. עימות בין משיב 1 למשיבה 2, שבו אישרו כי הם מכירים אחד את השני; משיבה 2 הכחישה כי היא המעורבת העיקרית בעבירות ואישרה את המיוחס להם בכתב האישום. משיב 1 הטיח בה כי היא שקרנית ומשיבה 2 דחקה בו לקחת אחריות על מעשיו;

טו. מזכר שבו נשאל משיב 1, לאחר חקירתו ביום 28.6.15, האם הוא מעוניין בעימות עם משיב 3, והוא השיב כי אינו מעוניין בכך ואינו מכיר את משיב 3;

טז. שמירתו של משיב 1 על זכות השתיקה בהודעתו מיום 28.6.15;

יז. הודעת משיבה 2 אשר אישרה כי היא מכירה היטב את משיב 1 משהות משותפת בלונדון ואף סחרה עמו בסמים שם;

יח. הודעות משיב 3 אשר הרחיק עצמו מכל שאלות החוקרים. הוא השיב כי אינו זוכר, כי אינו מזהה עצמו בשיחות האזנת הסתר, ואמר לחוקר כי הוא מדבר שטויות.

טענות הסנגורים בנושא הראיות לכאורה

6. ב"כ משיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אך טען לקשיים נקודתיים בראיות. בקשתו היא לשחרר את משיב 1 לחלופת מעצר, לאלתר, ולחילופין - להורות על שליחתו לקבלת תסקיר משירות המבחן שייבחן אפשרות שחרורו.

לטענתו, חלק נכבד מהאישום הראשון מתבסס על הודעותיה של משיבה 2, ועל חקירותיו של משיב 1. בנוסף, חלקים מכתב האישום מתבססים אך ורק על אמירותיה של משיבה 2. דבר זה מעורר קושי מאחר שמשיבה 2 היא

שותפתו של משיב 1 לאישומים, ועל כן יש צורך בדבר לחיזוק הודעותיה. הדברים שאמרה משיבה 2 במשטרה יוכלו לשמש ראיה אך ורק לחובתה, ואם משיבה 2 לא תעיד בבית המשפט, אמירותיה מחוץ לבית המשפט לא תוכלנה לשמש לחובת משיב 1.

כך, למשל, לגבי הטענה שמשיב 1 הציע למשיבה 2 לשמש כבלדרית. דבר זה מוכחש על ידי משיב 1 ונשען אך ורק על דברי משיבה 2, ללא כל ראיות לחיזוק. כך גם האישום השני, המבוסס כולו על דבריה של משיבה 2, שלפיו משיב 1 מסר למשיבה 2 סמים, דבר המוכחש על ידי משיב 1.

משיב 1 הוא רק חוליה בשרשרת - הוא לא היוזם ולא עומד בראש הפירדמיה. הוא היה אמור לקבל את הסמים ממשיבה 2 ולהעבירם הלאה. דבר זה צריך להשפיע על האפשרות לבחון חלופה בעניינו.

בנוסף, קיים לטענתו קושי בנוגע לחסר בחוות דעת סם, הן מאחר שחוות הדעת הראשונית מדברת על כמות של 349 גרם, בעוד כתב האישום מדבר על 389 גרם, והן מאחר שעדיין אין חוות דעת סופית בתיק, שמלמדת כי מדובר בסם מסוג קוקאין.

7. משיבה 2 שוחררה, כאמור, במסגרת הליך מעצר הימים. סנגורה הסכים שקיימות ראיות לכאורה בתיק, וזאת חרף העובדה שעל פי עמדתו, החקירה לא מוצתה ולא הגיעה לסיומה. מתוך החומר התברר שמדובר באירוע של סחר בסמים שהוא חובק עולם וקיימים אנשים ששמותיהם מופיעים בתוך התיק שהיו צריכים להיחקר אך לא נחקרו. למרות זאת, מאחר שמשיבה שוחררה בתנאים, הודיע בא כוחה כי ישמור את טענותיו לתיק העיקרי.

8. ב"כ משיב 3 סבר כי בעניינו של משיב זה אין כלל ראיות שיכולות להצדיק מעצר עד תום ההליכים, ולחילופין - קיים כרסום כה משמעותי בראיות, עד כי קיימת חובה לשלוח את משיב 3 לבחינת חלופת מעצר.

המעורבות הראשונה שמיוחסת למשיב 3 בכתב האישום מתייחסת למפגש בחודש יוני 2015 שבמסגרתו משיב 3 בדק 50 גרם קוקאין שהיו בחזקת משיב 1, והחליט לא לרכוש אותם. אין כל תיעוד למפגש זה, אין האזנת סתר, אין כל ראיה חיצונית, ולמעשה - אין בכלל עבירה בסעיף זה. לאורך כל ההודעה הראשונה של משיב 1 הוא הכחיש היכרות כלשהי עם משיב 3. בהמשך, בשורות 216 - 230 להודעה, הזכיר משיב 1 את המפגש עם משיב 3, שבו נבחנו, לכאורה, אותם 50 גרם. ב"כ משיב 3 ציין, כי בכל יתר הודעותיו של משיב 1 שב והכחיש היכרות עם משיב 3, וגם הכחיש את המפגש. מאחר ואין כל חיזוק לדברים שנאמרו, אין ראיות לעניין זה.

אשר לקשר של משיב 3 לחבילה הראשונה: לטענתו, משיב 3 כלל לא ראה את החבילה, לא קיבל אותה ולא היה בקשר עם מי שקיבל אותה. הקונספציה של המשטרה בנויה על כך שיש שיחות בין משיב 1 למשיבה 2 ושיחות בין משיב 1 למשיב 3, ולכן נטען שמה שצריך היה להגיע למשיב 1 באמצעות משיבה 2 נועד למסירה למשיב 3. לא ברור מדוע תצפית המשטרה, אשר עקבו אחר הגעת החבילה לביתה של משיבה 2, לא המתינו לראות למי נועדה אותה חבילה, אם סברו שהכתובת הסופית היא משיב 3. היום, בדיעבד, לא ניתן לדעת מה היה אמור לעלות בגורלה של אותה

חבילה.

אשר לשיחות הטלפון: אומנם קיימות שיחות מפלילות בין משיב 3 למשיב 1. השיחות השתרעו על פני יומיים, מתוכן כשלוש שיחות חשודות כמפלילות, אך לא ניתן להבין מהן דבר. באותן שיחות דובר על חולצות ועל פריטים אחרים, וקריאת תמליל השיחות אינו יכול ללמד על כך שמדובר על קשירת קשר לביצוע עסקת סמים. אין כל תיעוד בשיחות, אפילו לא בקודים, לכמויות או סוגים או מחירים. טען ב"כ משיב 3 כי לא ייתכן ששני אנשים יקדמו עסקת סמים, גם אם הם מדברים בקודים, ולא יזכירו באיזה סוג סם מדובר, מה הכמות שמדובר בה, מה המחירים, או כל סממן אחר של עסקה כלשהי, לא כל שכן עסקת סמים.

המבקשת טוענת שהיו האזנות סתר לטלפון של משיב 3 שמהן עולה כי הוא מצוי עמוק בעסקי הסמים. אם אלה פני הדברים, כיצד זה שמשיב 3 אינו מואשם בגין עסקי סמים עם אף אחד אחר, למרות ששיחותיו עם אחרים, כעולה מהאזנות הסתר, דומות לשיחות שניהל עם משיב 1? הסיבה לכך היא כי לא ניתן לקבוע שמדובר בשיחות שעניין סמים, ואפילו אם עולה חשד כזה, הרי שאין בכך די להגשת כתב אישום. עוד ציין הסנגור, כי איש מאותם "אחרים" שדיברו עם משיב 3 לא נחקר.

משיבה 2 לא אמרה דבר על היכרות עם משיב 3, על שיחה עמו או על מפגש עמו. נוסף על כך, לא נתפסו סמים אצל משיב 3, הוא לא העביר כסף לאיש, לא דיבר עם גורמים בחו"ל, לא היה בחו"ל, החבילה לא נועדה ולא הגיעה אליו, הוא לא היה בקשר עם מי שאמורה הייתה לקבל את החבילה ואין איש שקושר אותו למעורבות בענייני סמים. שמו של משיב 3 עלה בהאזנה למשיב 1, המבקשת נוכחה לדעת כי מדובר באדם שיש לו הרשעה קודמת בעבירות סמים, ומכאן הקונספציה כי מדובר, ככל הנראה, על עסקאות סמים. עבר זה הוא גם שמסביר את אמירתו של משיב 3 לשוטר, שהמבקשת מבקשת לראות בה אימרה מפלילה, אך היא אינה כזו. טבעי, כי אדם שיש לו עבר בסמים, יחשוב שזה העניין כשבאים לעוצרו.

נוכח כל האמור, אין בראיות תשתית מספקת להגשת כתב אישום, לא כל שכן להקים סיכוי סביר להרשעה. אין מדובר אפילו בראיות נסיבתיות, אלא - לכל היותר - מדובר ב"חשדות נסיבתיות".

תשובת המבקשת לטענות המשיבים

9. במענה לטענות הפרטניות של ב"כ משיבים 1 ו-3 בדיון, ציין ב"כ המבקשת, כי לעניין המפגש בין משיב 1 למשיב 3 המתואר באישום הראשון בכתב האישום, משיב 1 העיד ביום 19.6.15 על אותו מפגש, לאחר שהוצגה לו תמונתו של משיב 3.

לעניין הטענה בדבר הצורך בחיזוק שנדרש להודעה של שותף, ציין ב"כ המבקשת כי ניתן למצוא חיזוקים למכביר שהם חיצוניים לאירוע עצמו, למשל השיחות בין המשיבים והקשר בין משיב 1 למשיב 3.

התובע הפנה לשיחה מספר 86 בעמדה 148129 של האזנת הסתר, מיום 18.6.15 בשעה 14:54, שבה משיב 3 שאל את משיב 1 שהתקשר אליו "מה המצב" ומשיב 1 אמר לו "בסדר. הכל בסדר. הגיעה". משיב 1 אמר כי בחצות הליל ייסע להביא את "זה", משיב 3 אמר "אנחנו פה באזור שלך" ושאל "זה פה החולצות?". משיב 1 ציין כי כאשר זה יהיה אצלו הוא יתקשר למשיב 3 וציין כי האדם שקיבל את החבילה נמצא בראיון. משיחה 27 בעמדה 148129, מיום 17.6.15, בשעה 19:55, עולה כי משיבה 2 אמרה למשיב 1, שעה שניסו לתאם פגישה, שיש לה ראיון עבודה. כידוע, מי שקיבלה את חבילת הסמים באותו יום היתה משיבה 2. מצירוף עובדות אלה ברור, שמשיב 1 ומשיב 3 מדברים על חבילת הסמים שהגיעה באותו יום למשיבה 2.

10. אשר לפענוח הקודים ציין התובע כי ניתן להבין שמדובר בסמים מתוך הנסיבות: הן מתוך תוכן השיחות, הן מתוך הסמיכות של הגעת החבילה למועדים שבהם מדובר על כך שהחולצות הגיעו, והן מכך שהמשיבים אינם מוסרים שום הסבר תמים אחר לאותן שיחות. השיחה שצויינה לעיל, בסעיף 10, היא דוגמא אחת ברורה לכך.

כך, למשל, בשיחה 131 מעמדה 148129 ביום 18.6.15, סמוך למועד הגעת החבילה, קיימו משיב 1 ומשיב 3 שיחה בה הם דיברו על אותיות. משיב 3 אמר למשיב 1 "אני רוצה לדבר איתך גם אם יש קטנים. אפשר לעשות נגלה של קטנים. אני ואתה שותפים". משיב 1 אמר לו "קטנים אני יכול. אם אתה רוצה קטנים אפשר לעשות נגלה איזה 20 - 30 אלפיות. אני מוכן לעשות איתך. אני יכול לדאוג לזה". משיב 1 ענה לו: "אם אתה רוצה לעשות משהו, עזוב אותך קטנים, עזוב אותיות, תביא לבן אדם, אני מוציא אותו לטיול, אני מסדר לו משהו של החיים שלו". וכך נמשכה השיחה, שממנה ניתן להבין כיצד משיב 1 ומשיב 3 קבעו ביניהם להביא סמים, כאשר משיב 3 אמר כי הוא יממן את הסמים.

11. ב"כ המבקשת הפנה גם לשיחות האזנות סתר של משיב 3 עם אחרים.

12. בעמדה 148257 שיחה מספר 40, מיד לאחר מסירת החבילה, ביום 18.6.15 בשעה 12:36, משיב 1 התקשר למשיבה 2 והם דיברו על החבילה. משיבה 2 הלינה על כך שהגיעו כבר שתי חבילות והיא לא קיבלה כסף ומשיב 1 השיב: "כפרה עכשיו, עכשיו, בימים הקרובים, בימים האלה אני סוגר לך את כל הפינה".

13. משיב 1 מסר גרסאות מתפתחות. מרבית הגרסאות אינן מתיישבות עם חומר הראיות. תחילה סיפר שהוא מכיר את משיב 3, שחבר מהודו שישב בכלא קישר אותו אליו, וביתר הודעות הכחיש כי מסר לו סמים, הכחיש את גרסתו הקודמת, וגם כאשר הושמעו לו שיחות, הוא טען כי מדובר בשיחות על ביגוד מהונג קונג. בהמשך גרסאותיו הוא הפך את משיבה 2 ל"בוסית הגדולה" של האירוע כולו.

14. אשר לטענה כי אין חיזוק להודעותיה של משיבה 2, המבקשת מעריכה כי השותפים יעידו כל אחד להגנתו, ואם המשיבים רוצים לטעון אחרת, עליהם להצביע על כך שקיימת הסתברות גבוהה ששותף לא יעיד להגנתו.

דין והכרעה - ראיות לכאורה

15. בריח התיכון של הראיות מצוי בהאזנות הסתר. אני מסכימה עם טענת המבקשת, כי צירוף השיחות, שבהן נעשה שימוש בקודים, לראיות אחרות, כגון מועד הגעת החבילות, קשר לארועים חיצוניים נוספים כגון שיחות עם מי מהאחרים, ההיקשר הכללי של השיחות והעדר הסבר מצד המשיבים למה התכוונו בשיחות, מלמד בבירור שנושא השיחות הוא סמים. הדבר מומחש בבירור, למשל, באותה שיחה מספר 86 בעמדה 148129 של האזנת הסתר, מיום 18.6.15 בשעה 14:54, בין משיב 3 ומשיב 1, סמוך לאחר הגעת החבילה לידי משיבה 2 (סעיף 9 לעיל). שיחות אלה גם מלמדות על המעורבות של כל אחד מהשלושה בארועים המיוחסים להם.

הודעותיה של משיבה 2 מהוות נדבך מרכזי נוסף. אלה מפורטות וברורות ומפלילות באופן ברור ומוצק את משיב 1. אשר לטענת משיב 1 כי לא ניתן להסתמך על הודעות אלה לחובתו, שכן לא ברור מי מהמשיבים יבחר להעיד בבוא היום, נקבע לא אחת בהחלטות שונות אשר יצאו תחת ידו של בית המשפט העליון כי אין מניעה להסתמך, כבר בשלב המעצר, על ראיות אשר קבילותן אמנם מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן יחשבו לראיות קבילות במשפט (בש"פ 6718/14 סמי סוויסה נ' מדינת ישראל [26.10.14], פסקה 14, והאסמכתאות שם, לרבות בנוגע לעדות שותפים לעבירה שהוגש נגדם כתב אישום משותף). עוד נקבע באותו עניין:

"בהתאם לעמדה זו, האפשרות להסתמך כבר בשלב המעצר על ראיות אשר קבילותן מוטלת בספק תלויה בהערכת בית המשפט את הסיכוי כי ראיות אלה ימצאו קבילות בשלב במשפט. עמדה על כך השופטת א' פרוקצ'יה בבש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (10.4.2005) (להלן: עניין זוארץ):

'נראה כי אין מחלוקת בסיסית באשר לעיקרון כי שאלת קבילותה של הראיה הגולמית במשפט נבחנת בהליך מעצר על פי רמת ההסתברות להפיכתה לקבילה במשפט גופו. הערכה זו נגזרת מנסיבות הענין הפרטני ומהערכה בדבר המהלכים הצפויים במשפט על פי נתוני הספציפיים' [שם, פסקה 10].

בעניין זוארץ הסביר בית המשפט כי הסיכוי כי האמרות יתקבלו כראיות קבילות תלוי באפשרות כי נותן האמרה יבחר להעיד במשפט. לשם הערכת אפשרות זו ניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות בהן מואשם נותן האמרה, טיבו ועוצמתו של חומר הראיות אשר נאסף כנגדו והשפעתה האפשרית של ההימנעות ממתן עדות על סיכוי לצאת זכאי בדינו".

יישום אמות המידה הללו בענייננו מובילות למסקנה שקיים סיכוי לא מבוטל שאימרתיה של משיבה 2 תתקבלנה כראיה במשפט.

הודעותיה של משיבה 2 נתמכות בראיות חיצוניות רבות, לרבות עצם תפיסת הסמים, דוחות הפעולה של השוטרים, שיחות הטלפון ועוד. אלה גם מחזקות את מידת האמון שניתן לתת במשיבה 2, דבר שמשפיע על מכלול הדברים שמסרה, לרבות אלה שאינם נתמכים בראיות חיצוניות.

הודעותיו של משיב 1, ש"זיגזג" בין גרסאות, מפלילות אותו ואת משיב 3. כך, ביתר שאת, נוכח שיחות האזנות

הסתר.

שקרי המשיבים והעדר גרסה קוהרנטית, לרבות הכחשת הקשר ביניהם בניגוד לראיות ונסיונות ההרחקה שלהם מהראיות, משמשים, כבר עתה, חיזוק לראיות נגדם. כידוע, "הגם שאין בכוחה של שתיקת העורר כדי ליצור את ה'יש' הראיתי, כלומר את גרעין הראיות לכאורה הנדרש, יש בכוחה לחזק את התשתית הראייתית הנסיבתית הקיימת" (בש"פ 3562/15 **שי בנמו נ' מדינת ישראל** [3.6.15] **[עניין בנמו]**, פסקה 15).

לטעמי, חרף הסבריו של ב"כ משיב 3, יש משקל מסוים גם לאותה אימרה של משיב 3 לשוטר עמוס רנד, כעולה מדוח הפעולה מיום 19.6.15 (שסומן **מש**), כאשר הגיעו לעוצרו. כזכור, כאשר הודיע לו השוטר על מעצרו הוא אמר: "זה לא קשור לסמים, נכון?". בדברים אלה יש כדי ללמד, לכל הפחות, על עיסוקו של משיב 3 בתחום הסמים.

סיכומי של דבר, אני קובעת שקיימות ראיות לכאורה נגד שלושת המשיבים בנוגע למיוחס להם בכתב האישום, גם אם לא בכל הנקודות קיימות ראיות בעוצמה מירבית.

עילת מעצר - טענות הצדדים

16. לעניין עילת המעצר בעניינו של משיב 1, טען סנגורו כי יש להשוות את מצבו לכל הפחות למצבה של משיבה 2. לדבריו, מדובר באדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי, שזהו לו מעצרו הראשון. אשתו בחודש השמיני להריונה והיא נעצרה ביחד עמו. לטענתו, משיב 1 שמע את אשתו בחדר הסמוך בעת החקירה, והחקירה הראשונה שנערכה לו הייתה עבורו קשה למדי. באותה חקירה "זרם" עם החוקרים בשל הלחץ שבו היה נתון. לטענת ב"כ משיב 1, אם שוחררה משיבה 2, הרי שמשיב 1 חייב להיות משוחרר אף הוא. חומר הראיות מלמד שמשיבה 2 היא סוחרת סמים במשרה מלאה. הסנגור פירט בעניין זה את הראיות שמהן הוא למד עובדה זו. לדבריו, למשיב 1 חלופת מעצר מצוינת שהוא יכול להציע, ועל כן יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, או לכל הפחות, על שליחתו לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר.

17. גם ב"כ משיב 3 ביקש לשחרר את מרשו, ולכל הפחות, להורות על שליחתו לקבל תסקיר שירות המבחן. אף הוא השווה את מצבו של משיב 3 למצבה של משיבה 2 אשר שוחררה. לטענתו, מדובר בסוחרת סמים בקנה מידה בין לאומי, אשר סחרה לא רק בישראל אלא גם באירופה. היא איננה חוליה פאסיבית בשרשרת, אלא היא פעילה ביבוא הסם ולא רק בקבלתו, וגם לאחר קבלתו היא פעילה במכירתו והפצתו. נוסף לכל, נמצאו 40 גרם של סם מסוג קוקאין בביתה, שלא נבעו מהחבילה שהגיעה אליה. נטענו בעניינה נסיבות אישיות הקשורות בטיפול פוריות שהיא עוברת, אלא שלא ברור כיצד מתיישיבים טיפולים אלה עם הודיתה כי היא צורכת סמים קשים וקלים כאחד. לפיכך, טען ב"כ משיב 3, אין מקום להפלות בינה לבין משיבים האחרים.

ב"כ משיב 3 הפנה לפסקי דין רבים, לרבות בנושא של העלאת טענה בדבר אכיפה בררנית או אפליה (הלכת **כנאנה**). לדבריו, השוואה למשיבה 2, כמו גם החולשה שהוא טוען לה בתשתית הראייתית, חייבות להוביל לשחרורו של משיב 3.

18. לענין עילת המעצר, טענה המבקשת כי לטעמה לא היה מקום להורות גם על שחרורה של משיבה 2, ועל כן הוגש ערר על ההחלטה. משנדחה הערר, אין למבקשת ברירה אלא להשלים עם השחרור, אך אין מקום להשוות בין משיבה 2 לשניים האחרים, שכן נסיבותיה האישיות הן שהובילו לשחרורה.

דין והכרעה -עילת המעצר

19. אין כל ספק שקמה בענינים של כל המשיבים עילת מעצר. עבירות הסמים מקימות, כזכור, עילת מעצר סטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. אין כלל צורך להכביר מילים בענין זה.

20. עם זאת, דומה כי למרות דברים אלה, קיימת חובה לבחון חלופת מעצר בענינים של משיבים 1 ו-3, וזאת מכמה טעמים:

ראשית, פסיקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה מלמדת כי גם במקרים חמורים, של גידול כמויות מסחריות של קנאביס, החזקת כמויות גדולות מאד של סמים וחומרי עירבוב, או ייבוא כמות לא מבוטלת של אופיום, נשלחו נאשמים לקבלת תסקיר (בש"פ 4147/15 **רוקח נ' מדינת ישראל** [21.6.15], בש"פ 1063/15 **חיימוב נ' מדינת ישראל** [22.2.15], בש"פ 3064/15 **מאירוב נ' מדינת ישראל** [12.5.15] ובש"פ 2196/15 **רבי נ' מדינת ישראל** [6.4.15]). אין בכך כדי לומר שאותם נאשמים שוחררו, בסופו של יום, ולעיתים נעצרו עד תום ההליכים למרות תסקיר שהמליץ על שחרור. אך יש במקרים הללו כדי ללמד שביה"מ העליון סבר שגם במקרים חמורים למדי של עבירות סמים, לא ניתן לשלול על הסף שחרור לחלופה.

שנית, יש חשיבות רבה לכך שמשיבה 2, שחלקה בכתב האישום רב, שוחררה בתנאים. אמנם, נסיבותיה האישיות ובפרט היותה בעיצומם של טיפולי פוריות, הם שהיטו את הכף, ועם זאת, בית המשפט העליון קבע כי "בית משפט זה הכיר בכך שטענת הפליה בין נאשמים באותה פרשה היא טענה שראויה להיטען ולהישקל. ניתן אף להצביע על מקרים שבהם טענת הפליה שימשה בסיס להחלטה שלא לעצור את הנוגע בדבר עד תום ההליכים (ראו למשל: ב"ש 1/87 **דנאשוילי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מא(2) 281 (1987); בש"פ 2468/94 **כריים נ' מדינת ישראל** (6.5.1994))" (בש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מדינת ישראל** [14.10.12], פסקה 11. עם זאת, צוין באותו מקרה, כי "עם זאת, טיעון ההפליה אינו נחשב לטיעון שיכול להכריע את הכף במקרים שבהם קיימת דרגת מסוכנות גבוהה (ראו בש"פ 5398/03 **רן נ' מדינת ישראל** (30.6.2003) (להלן: ענין רן); בש"פ 7686/03 **רפייב נ' מדינת ישראל** (9.9.2003). השופטת א' חיות ציינה בפסק דינה בענין רן כי 'אין זה עיקרון-על ויש שהוא נדחה מפני שיקולים הגוברים עליו בעוצמתם'".

הטעם השלישי הוא קביעתי הנ"ל, שלפיה לא בכל הנקודות קיימות ראיות בעוצמה מירבית. גם עובדה זו לא מובילה, בהכרח, לבחירה בחלופת מעצר על פני מעצר מאחורי סורג ובריה (בש"פ 5109/15 **מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל** [30.7.15], פסקה 11; בש"פ 4511/14 **מדינת ישראל נ' דסוקי** [3.7.14], פסקה 4), אך יש לה משקל ב"מקבילית הכוחות" שבין עוצמת הראיות לנכונות לשחרר (ענין **בנמו**, פסקה 16).

21. איני מוצאת כלל ועיקר כי מדובר במקרה שבו ניתן לשקול שחרור ללא קבלת תסקיר, כפי שעתרו הסנגורים.

22. לאור כל האמור, אני מורה על שליחתם של משיבים 1 ו-3 לשירות המבחן, אשר יגיש בעניינם תסקיר, שיבחן את כלל נסיבותיהם ואת היתכנותה של חלופת מעצר בעניינם. אין בעצם השליחה לתסקיר כדי לאותת על עמדת בית המשפט בשאלת אפשרות השחרור, ועל כן אל למשיבים לפתח ציפיות בעניין זה.

לשם קבלת תסקיר נדחה הדיון ליום 26.8.15 בשעה 11:30, לפני שופטת תורנית.

המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לשירות המבחן, אשר יכין תסקיר עד ליום 25.8.15 וישלח אותו לבית המשפט ולצדדים.

המשיבים 1 ו-3 ישארו במעצר עד החלטה אחרת ויובאו לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ' אב תשע"ה, 05 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.